

RAAD VOOR GESCHILLEN
van de
Nederlandse Beroepsorganisatie van Accountants

heeft bij wijze van bindend advies de volgende uitspraak gedaan in zake het geschil tussen:

X

en:

Y

1. PROCEDURE

2. VASTSTAANDE FEITEN

Op basis de stukken en wat er op zitting door partijen is gezegd, gaat de Raad uit van het volgende:

- 2.1 Verzoekster heeft samen met haar partner op 1 juli 2019 een VOF opgericht die actief was in de horeca. Wegens tegenvallende resultaten, onder meer door gestegen kosten, is deze VOF opgeheven op 24 februari 2024. Dit is gebeurd op 25 maart 2024, met terugwerkende kracht.
- 2.2 Partijen zijn per eind 2021 overeengekomen dat het accountantskantoor waar verweester werkzaam is namens de VOF de administratie en fiscale aangiftes zou verzorgen, beginnend met de aangifte Omzetbelasting over het derde kwartaal van 2021. Er is afgesproken dat het kantoor de werkzaamheden via vaste maandelijkse termijnfacturen achteraf in rekening zou brengen.

- 2.3 In 2022 is bij de IB-aangifte startersaftrek toegepast van € 2.123,-. Deze aftrek is door de Belastingdienst gecorrigeerd omdat er al drie jaar van deze regeling gebruik was gemaakt (in 2019, 2020 en 2021). Dit leidde uiteindelijk tot een herberekening door de Belastingdienst, resulterend in een door verzoekster aanvullend te betalen bedrag aan de inkomstensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet (hierna: Zvw-bijdrage). Andere belastingen werden uiteindelijk niet nageheven omdat gezien de tegenvallende winsten niet of nauwelijks inkomstenbelasting verschuldigd was.
- 2.4 Na opheffing van de VOF zijn door het kantoor nog facturen gestuurd voor werkzaamheden in maart en april 2024, bestaande uit twee overeengekomen maandtermijnen van € 449,33 ex btw en een bedrag van € 139,00 aan meerwerk. Na bezwaren van verzoekster heeft verweerster één termijnfactuur (voor de maand april) gecrediteerd. Na deze creditering is de factuur door verzoekster voldaan.

3. STANDPUNTEN PARTIJEN

Verzoek

- 3.1 Verzoekster vraagt de Raad ten eerste vast te stellen dat zij schade heeft geleden doordat de accountant de startersaftrek niet goed heeft verwerkt in de aangifte. De accountant is er ten onrechte van uitgegaan dat verzoekster in 2022 nog recht had op een laatste jaar startersaftrek, terwijl ze daar al drie jaar gebruik van had gemaakt. Daardoor moest zij nu na het sluiten van haar onderneming uit privévermogen nog extra belasting betalen die anders via het bedrijf zou zijn verlopen. Verzoekster heeft als hoogte van de schade aanvankelijk toekenning van een schadevergoeding van € 2.936,52 ex BTW verzocht. Op vragen tijdens de zitting heeft verzoekster aangegeven dat dit bedrag inmiddels feitelijk niet meer speelt. Ze heeft uiteindelijk alleen een extra bedrag van € 115,00 aan bijdrage Zvw moeten betalen. Inmiddels is het haar met name erom te doen dat ze die belasting nu (na het sluiten van haar onderneming) als particulier heeft moeten voldoen, waar dat eerder zakelijk had gekund.
- 3.2 Ten tweede is verzoekster van mening dat het accountantskantoor haar ten onrechte nog facturen heeft gestuurd vanaf het moment dat de VOF al was opgeheven. Ze vindt dan ook dat zij een bedrag van € 813,52 gecrediteerd moet krijgen. Volgens haar zijn er na de sluiting geen relevante diensten meer door het accountantskantoor verricht waar nog facturen voor konden worden gestuurd. Dat was volgens haar ook niet mogelijk, omdat het bedrijf al was opgeheven. Als het al klopt dat er nog iets is gedaan, dan waren dat slechts kleine dingen, het was niet zoveel werk dat het factureren van hele maandbedragen nog passend was. Verzoekster benadrukt emotioneel en ook principieel moeite te hebben met deze gang van zaken, waar andere bedrijven - zoals hun leverancier van verpakkingsmateriaal - gezien de verdrietige afloop van de onderneming zich juist veel coulanter opstelden. Omdat de onderneming met ernstige financiële problemen kampte, een lening moest aangaan met hoge

rentelasten en zelfs haar echtgenoot weer zijn zzp-werk ernaast moest oppakken, was het passend geweest als ook de accountant coulanter was geweest.

Verweer

- 3.3 Verweerster stelt voor de startersaftrek uit te zijn gegaan van de informatie die zij van verzoekster heeft ontvangen. Toen zij vroeg of er al twee of drie jaar gebruik was gemaakt van deze regeling, antwoordde verzoekster dat ze moest uitgaan van het meest gunstige, namelijk van tot dan toe slechts twee jaar. Ze heeft verweerster gevraagd naar onderbouwende stukken hierover, maar deze niet gekregen. Dat verzoekster uiteindelijk geen recht bleek te hebben op een extra jaar startersaftrek heeft hoe dan ook niet tot schade geleid, alleen tot een vaststelling van (hoe dan ook al) verschuldigde belasting. Dat geldt dan ook alleen voor bijdrage Zvw, het hogere bedrag is door de Belastingdienst nooit in rekening gebracht. Deze bijdrage was overigens € 100,00, niet € 115,00. Dat de bijdrage Zvw na het sluiten van de onderneming zakelijk had kunnen worden betaald klopt niet, een bijdrage Zvw kan niet als een kostenpost van de onderneming worden opgevoerd. Deze had altijd privé betaald moeten worden.
- 4.2 Het standpunt dat er na het sluiten van de VOF door de accountant niet of nauwelijks meer voor de VOF gewerkt is en er toch facturen zijn gestuurd, vindt de accountant misplaatst. Verzoekster heeft verweerster niet op voorhand bericht dat ze haar VOF ging sluiten en ook de overeenkomst met het kantoor van verweerster heeft zij niet opgezegd. Daarbij moesten er ook na de beëindiging van de VOF nog werkzaamheden worden uitgevoerd, waaronder de administratieve afronding, de btw-aangifte over de laatste maand dat ze nog actief waren, opmaken jaarstukken van het jaar ervoor en werkzaamheden om de onderneming administratief netjes af te ronden. Daarvoor is terecht gefactureerd. Ook in de maand erna, de maand april, zijn nog werkzaamheden verricht. Dat verweerster niet coulant is geweest waar andere leveranciers dat wel waren, is ook niet juist. Uit coulance is al het maandbedrag voor de volledige maand april gecrediteerd. Dat deed de accountant naar aanleiding van een telefoontje van verzoekster. Verzoekster gaf aan dat ze qua liquiditeiten in zwaar weer verkeerde en graag onder alle laatste openstaande facturen een streep wilde zetten. Niet omdat er geen werk zou zijn verricht of het werk niet zou kloppen. De accountant vindt dat er correct en coulant is gehandeld en verzoekt de Raad om het verzoek van verzoekster ongegrond te verklaren.

5. BEOORDELING

5.1 Met betrekking tot de startersaftrek stelt de Raad vast dat verweerster is uitgegaan van informatie die zij van verzoekster heeft gekregen. Het was de verantwoordelijkheid van verzoekster om verweerster de juiste informatie te geven. In deze omstandigheden is het verwerken van een extra jaar startersaftrek geen fout van de accountant. Zelfs als de accountant anders had moeten handelen – wat naar oordeel van de Raad niet het geval is – heeft dit niet tot schade bij verzoekster geleid. De extra bijdrage Zvw had verzoekster hoe dan ook moeten betalen, dan alleen een jaar eerder. De stelling van de accountant dat deze hoe dan ook privé betaald had moeten worden, is juist. Zelfs als deze toen van de zakelijke rekening was betaald, zou het als een privé onttrekking van de zakelijke rekening moeten worden aangemerkt.

De Raad wijst dit verzoek om die reden af.

5.2 Met betrekking tot de facturen stelt de Raad vast dat verweerster de factuur voor dienstverlening in de maand april al heeft gecrediteerd. Aangezien de VOF pas op 24 februari 2024 is opgeheven, acht de Raad het aannemelijk dat er in maart en april nog werkzaamheden vereist waren. In ieder geval de btw-aangifte kan pas na het eerste kwartaal worden verricht. Dat er in die maanden ook nog administratie is verwerkt, fiscale aangiften zijn gemaakt en de jaarstukken 2023 zijn opgemaakt, is door verzoekster niet betwist. Alleen al daarom valt te billijken dat het termijnbedrag van € 449,33 ex BTW verschuldigd is. Ook heeft verweerster voldoende onderbouwd dat zij extra werkzaamheden heeft verricht die hebben geleid tot de meerwerkfactuur van € 139,00 ex BTW.

Ook dit verzoek wijst de Raad daarom af.

Deze beslissing berust op de artikelen 5, 20, 21 en 22 van de Verordening op de Raad voor Geschillen.

6. BESLISSING

De Raad voor Geschillen van de Nederlandse Beroepsorganisatie van Accountants:

- wijst het verzochte af;
- bepaalt dat de procedurekosten met een hoogte van € 125,- ten laste van verzoekster komen, met bepaling dat deze kosten worden verrekend met het reeds door verzoekster betaalde depot.

Aldus gewezen door mr. drs. J.S. Honée, voorzitter, C.M. Brouwer-van Houdt AA en P.J.M. Mencke RA, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.J.F. Vokurka-Viruly, secretaris, en door de

voorzitter en de secretaris ondertekend op 24 februari 2026.

secretaris

voorzitter